

nap múlva van. A páciensek többnyire májusban kapják kézhez az idézést, így a jelentkezés időpontja a kánikulára esik.

Az idézett férfi a megadott napon valamilyen ürüggyel kisurran a lakásából és ökölbe szorított jobb kezét ágyékára tapadó nadrágzsebébe dugva elindul a megadott címre. A cím a Társadalombiztosító Intézethez épült izléstelen bérházat jelöli. A lépcsőkön gyakorta lehet itt orvosokba és mütösökbe botlani, akik így rövidítik le a sarki trafikba vezető utat. A páciens az első emelet folyosóján egy csinos kis-asszonnynak adja át az idézést. Még sohasem fordult elő, hogy valaki azonnal sorra került volna. A kisasszony megkéri a páciens, hogy legyen szíves két vagy három órát várni vagy jelentkezzen pár nap múlva. A bérház előtt egy sűrű, zöld park terül el. A páciensek ott várakoznak.

A mütét egy fogorvosi rendelőre emlékeztető, kellemes kis helyiségben folyik le. A mennyezetre és az egyik falra hatalmas, bonyolult gépezet, tízegynéhány metsző peremű acéltárcsa és néhány lámpa van felszerelve. A mütétet egy idős, ügyetlen orvos és egy huszonéves asszisztens nő végzi. Tulajdonképpen csak az asszisztens nő számít. Csodálatraméltó ügyességgel, villámgyorsan állítja el az éles acélkorong lecsapódása nyomán kispriccelő vért. A páciens rendszerint elájul a fájdalomtól és csak tízegynéhány óra múlva tér magához, kissé kimerülten, de megkönnyebbülten és csonka kézzel.

Még sohasem fordult elő, hogy az idézettek valamelyike ne jelent volna meg.

Csak egyszer történt meg, hogy egy érettségiző a jelentkezést megelőző napon otthagya a várost és a környező erdőkben meg a mezőkön bolyongott. Mire egy kazalban rátaláltak, addigra megőrült, elmeógyógyintézetbe szállították. Ma is ott van. Megmentette a kezét, de örökre megtévelyodott.

(KOVÁCS ISTVÁN fordításai)

